

DISSE
SERTATIO
PHYSICO-PRACTICA,

De

*VARIETATE
INGENIORUM;*

Quam

Ad suffragium Ampl. Fac. PHIL.

SUB DIRECTIONE

*VIRI PRÆCELLENTISSIMI
M. PETRI LAURBECCCHI,
Poësios Prof. Publ.*

Publico Examini,

Pro Gradu Philosophico,

Submittit

*PETRUS AND: HOFFLANDER,
Wermelandus.*

Ad diem 25 Novembris Anni 1682.

In Auditorio Superiori

ABOÆ,

---

*Excidit JOHANNES L. WALLIUS,
Regiae Univ. ibid. Typogr.*

VIRIS
Plurimum Reverendis atq; Clarissimis:
M. MAGNO CAROLINO,
Gymnasi Carolstadiensis h. a. Rectori,
Logices Lectori Ordinario, & Pastori Ec-
clesiae in Hammarb&on.

Affini ætatem Honorando.

Nec non

M. PETRO THINGEWALD,
Græcæ Lingvæ Lectori Ordinario,
ut Consanguineo & Matrueli, ita amico fra-
tris loco jugiter observando.

Discursum hunc extemporaneum

Dedicat

AUCTOR.

THESS, 1.

Non ex quolibet ligno sit Mercurius, nec omnes homines pari felicitate eadem studia tractant; sunt n. aliqui, cum Platonem & aliis, adeo Divini & faciles, ut vel absque informatione res subtilissimas queant indagare: alii rursus tam steriles sunt & infelici ingenio, ut etiam si Athenis Cratippum cum filio Ciceronis multos annos audiant, congenitam sibi stoliditatē tandem tñ. domum reportent. Nemini autem mortalium cātenus noverca exstītīt Natura, quin alicui negotiō habilitatem & aptitudinem concesserit, si modo aderit ratio conformatioq; etiam doctrinæ ad illud studium, cui quemlibet destinatum ex variis documentis adparet. Pensitantur ergo diu, quid ferre recusent, quid valeant humeri, nè ad aliud officium nati, alio vitam teramus, atq; poenitentia, operâ & oleo perditis, ex serâ

ætate præteriti temporis pœnam aliquando expostulaverit.

THESS. 2.

Sicut semper soleo nihili habere illos, ubi exemplares aliquas dotes singulari homine deprehendunt, quicquid ex cacodæmonis collusione continuò illas ortas judicant; ita non culpados quidem alios censeo, causas secundas dum ignorant, ad primam qui confugiunt, Deum, omnis boni auctorem atq; datorem; Omne n. datum optimum est omne donum perfectum defusum est descendens à Patre luminum. Attamen cæteros maximi faciendos supputo, quando naturales visuntur causæ, ad extraordinariam creatoris potentiam qui non appellant, sed illum in operibus suis collaudant, proq; experto habent, frustra Salomonis sapientiam extremis temporibus exspectandam, cum Deus potentiam suam per miracula non facile exserat amplius; Siquidem Doctrinæ Christianæ ita imbuti sint homines, ut ignorantiam suam nemo nunc poterit prætendere: nec opus sit, quod olim locu-

locutus est Deus, id secundo nunc ut
repetat. Quinimo naturalis ille ordo
universi, quem naturam nominamus,
tanta providentiâ, in tantâ perfectione
constituta est, ut, præter illam, parti-
cularem effectum quisquis desideret,
non nisi imperfectionis opera Divina
accuseat.

TH. III.

Prætereo, quid per naturam antiqui-
tus voluerint intellectum. Arist. I. 2. de
Phys. auscultatione, formam substantia-
lem illam nominavit, quæ rei suam da-
ret essentiam: quod quoniam animam
nostram præstare novimus, quæ singulis
individuis æque est perfecta; dotes au-
tem, quæ ex natura proveniunt, diversissi-
mæ sunt; idcirco Patri philosophantiū
hoc nomine recantamus, atq; naturam
multò inferiorem animâ rationali ponim-
mus. quia hæc domina est, alteram sibi
postulans ministram morigeram, ut jun-
ctis, quod ajunt, viribus actiones suas in-
stituant, & neutiquam suarum partium
obliviscantur, ni, ubi secus eveniat, atq;
hæc serva illam heram seduceret, ambæ

fallantur atq; in exitium condemnabile
ruant.

TH. IV.

Alibi tamen loci Aristoteles, naturam
hominis nihil aliud quam temperamentum
calidi, humidi, frigidi & siccii pro-
nunciauit. Quippe cum observaret, ex
harum qualitatum varia commissione,
varios produci effectus, in id dicti: Natura
facit habilem; cum Philosophantibus cæ-
teris prorupit. & certè ita est: quantum
enim temperamenta possint, adparet ex
multa ingeniorum humiorum discre-
pantiâ. Integri sæpen numero populi,
propter peculiare temperamentum, cer-
to aut vitio aut certæ virtuti litant. In-
sulares ut perfidos, ita Cretenses menda-
ces dixit antiquitas. Et in hac ipsa bo-
reali terrâ, quantum insularium tempe-
ramentum ab hospitalibus Gothis, per
vim ventorum maritimorum & varieta-
tem eduliorum, degeneraverit, myria-
des hominum ad Bornholmiam aliasq;
insulas dolo circumventæ, testantur.
Porro, per cœlum atq; solum quatenus
mutentur temperamenta, perque illa
integrarum nationum homines, Bod-
nus

nus magno tractatu evincit, ex hac causa omnem probæ historiæ intellectum deducens. Nostra brevitas nunc non sinit in campum historiarum nos exspatiari.

TH. V.

Deprehenduntur præterea diversa temperamenta in singulis ætatibus, in singulis individuis; de illis nobis magis agendum: illaque si bona ratione applicentur ad ea studia, in quæ inclinant, apud omnes homines prodesse, si minus, multum nocitura, nobis est probandum. Exemplum idem evincit Jacobi & fratri senioris Esavi. Eodem ambo semine, eodem momento prognati sunt, alterutro alterius pedem in utero matris apprehendente; sed per diversam rationem vivendi factum id est, quod venator ferox magnanimum & providum Israelem sibi antehaberet.

TH. VI.

Ante omnia igitur tenendum est; priusquam ad subtilissimæ indaginis temperamentorum & studiorum examina descendamus; Naturam, pro conditione ætatum, diætæ, aliarumq; cau-

farum, multum variari, adeo ut nullius dispositio eâtenus prava sit, quin cura atq; industria humanâ valeat corrigi, & ad obtineadum id, quod sibi animus imperaverit, quodammodo adduci. Hippocrates: *anima semper qualiter simili est, & in majore & in minore;* non n. alteratur, nec per naturam, nec per necessitatem: *corpus a. nunquam idem in illo aliquo est,* nec secundum naturam, nec ex necessitate. Nobis igitur, cum Apostolo, castigandum corpus & redigendum in servitatem: *vir enim sapiens dominabisur astris.* Nam ut Plato dixit: *Ignavia exsolvit, proprij a. officij exercitatio robur augere solet.*

TH. VII.

Adeo hoc verum est, ut anima rationalis, aut ex disciplina, aut calu, qua temperamentum certæ actioni aptum, in alieniori sepe ætate & sequori subjecto, efficiat, qualia miraculosa & absq; hac cognitione incredibilia historici prodidere. Quibus enumrandis, ex probatissimis etsi auctoribus, hac vice supersedeo, ne naufragium moveam. Hinc quoq; illud est,
quod

quod qui adolescentē ætate in virorum
temperamenta incident, supra annos
sapere & differere videntur; sed cum
matrum suarum dolore, qua istis filiis
vicinam mortem norunt prælagire.

TH. VIII.

Universaliter enim omnes ætates,
prout miscentur inter se Elementa illa;
quæ in constitutionem humani corporis
intrant, suos secum mores ferunt. Cal-
ditas humiditasque Pueritiae inest, Ado-
lescentiæ magis temperata natura; cali-
ditas aīque siccitas juventutem vexant;
Vir autem temperatus est secundum
calorem & frigiditatem, intemperatus
juxta siccitatem; senectus siccitate &
frigiditate debilitatur.

TH. IX.

Anima rationalis pueritiae velut immersa
est & suffocata, dicente Platone: eo quod
intellectu suo liberoque arbitrio frui hac
ætate homo non poterit, usquedum in
novum aliquod temperamentum trans-
eat; Nam humiditas facultatibus discur-
sivis & activis plurimum contrariatur.
Memoria autem, quā unice possent pue-

ri, ab humiditate tota dependet. Foveatur igitur hæc ætas jucundis historiis & ad virtutē formatis; non acerbis sapientiae documentis quæ pueri non dum capiunt; sed fruātur abhuc miserantis natura indulgentia, nec ante humanarum mentium supplicia, quam meruerint, tolerent; ne timore exsorbeatur illorum succus, quem natura ad laxandos corporis artus & incrementa adolescentia exundare voluerat. Barclajus.

TH. X.

an: 14 Adolescentia à decimo quarto anno currentis vitæ incipit, temperatissima ætas & optima, cuius virtutes à discretione etiam & prudentiâ oriuntur, non solâ memoriâ, ad modum pueritiae. Et tunc quidem non vano aut dissimulato impetu sua quemq; natura in studia abripit, ad quæ potissimum factus est. quos ad vilia artificia ignobilis indoles, ducit ii destinatam sibi artem monstraneibus fati agnoscunt: tum quibus posterior militaris disciplina, tum quos ingenii vigor sive musis sive negotiis dicavit: omnis deniq; species animorum in suam tribum adspicitur, praeunte naturâ: Barcl. Nam postquam ex ephèbis est excessum, liber-

teriorq; vivendi facta potestas ; tunc animus eo adplicandus est , quo fatorum stimulus unumquemq; pulsabit.

TH. XI.

Sequitur juventus, a vigesimo quinto ^{juven-}
anno intricesimum usq; quintum com. ²⁵
putanda (præterpropter tamen prout
diversa cuiusq; constitutio exigit) faten-
dum est hanc ætatem cæteris esse tur-
bulentiorem , quippe quæ calidum &
siccum habeat temperamentum . Nam
ut inquit Hippocrates : Cum aqua superatur
ab igne , sit anima insana ac furioza. Quapro-
pter David in hac ætate constitutus ro-
gavit : Domine ne me revokes in medio die-
rum meorum. Eteius filius Salomon per-
versitatem hujus ætatis perpendens hæc
verba pronunciavit : Tria sunt difficulta-
mibi , quartum penitus ignoro : viam aquilæ
in cœlo , viam colubri super petram , viam
navis in medio mari , & viam viri in juven-
tute. Tres a. hasce enumeratas ætates
describit sapientia : Puer eram & sortitus
sum animam bonam , & quum essem magis
bonus veni ad corpus coquinatum , & inveni
quod aliter homo continens esse non potest , ni-
si Deo

¶ Deus det: Se puerum bonum, Adolescentem melius, juvenem a. coquinatum corpus invenisse affirmans, nunquam corrigibile, nisi operâ Divinâ.

TH. XII.

Stata & confirmata nunc adest virilitas, quæ exactos per jocos & lusus priores annos mœret. Emarcuisse per socratiam jucundissima vita florem; praterisse incogitanter, stulte, turpiter, vernantur avi dies viri queruntur: ut loquitur Neuhusius in Theat. Ingen: quoniam per adpositionem caloris & frigiditatis in hac ætate ad temperiem redditur. Perfectissima illa est: nam adeo corpus cum animo viget, ut tunc demum vere hominem esse eredideris; siquidem æstus juveniles ad sapientiam, sufficiente moderatione acceptâ præclarè residunt. Barclaius.

TH. XIII.

In Capularem atq; effœtam senectutem introspiciamus, cui corpus frigidum siccumq; est, & mille expositum infirmitibus; anima tamen Rationalis non alibi melius suum exequitur officium, quoni-

quoniam mediante siccitate & frigiditate, & Prudens & Justa & fortis est temperansque Senectus. Haec enim virtutes per senilem debilitatem invalescent animo, corporis vinculis minus obligato. Aristoteles quidem sex scenum vitia alicubi recenset, sed nostra modestia non permittit ut canis capitibus aliquam notam inuramus.

TH. XIV.

Atq; haec quæ haec tenus ventilata sunt, plerumque se ita habent in universo humano genere; hinc una anima in uno hominem tam multipliciter operatur. Cæterum in singulis individuis maxima est difformitas circa eadem temperamenta, quæ obiter attigimus; vix enim reperire est homines juvenes, viros, senes, qui in eodem sue qualitatis gradu consistunt, sed omnes & singuli, svadente cujuslibet natura, proprios mores ostendunt, peculiares edunt actiones; Omnes enim homines, ut oris specie & corporis lineamentis, ita studiis animorumq; habitu inier se differre, ait Neubusius.

Mille hominum species & rerum discolor usus,
Velle suum cuiq; est, nec uero vivitur uno.

TH.

TH. XV.

Mentis oculis obversantur innumera
ta hominum millia, à temporibus Ada-
mi in hunc usq; diem quæ aurâ vesce-
bantur; creditur neminem mortaliu-
m, neq; facie neq; animo alteri fuisse val-
de similem: quis ego sum, tanto arti-
ficio clausas pectorum fenestras qui stu-
deam aperire? non faciam; sed sunt
extra domicilium animæ plurima de-
scripta, quæ indicant, benene an male
hæc intra habeat? Ipsa fabrica corpo-
ris humani extrinsecus ostendit, qualis
intus hospes fuerit, purusve aut impu-
rus? quamquam n. inter Physiogno-
mos me nullum locum tenere profite-
or, ea perversorum hominum est astu-
tia, ea in celandis vitiis dexteritas, ut
lineamenta oris saepiuscule fallant: atta-
men ex certioribus indiciis, ex ipsa
membrorum compage quæ perspiciu-
tur, possem, ni prolixum foret, ex
bonis auctoribus aliqualem ingenio-
rum habitudinem quadantenus digno-
scere.

mugnes

TH.

TH. XVI.

Ex omni a. hominum classe, pro ratione primarum qualitatum hactenus enumeratarum, alii Phlegmatici, alii Sanguinei, alii Choretici, alii Melan-
cholici sunt; nam etiam si singularum facultatum multæ sint diversitates, quotidieq; illæ alterentur, nihilo tamen minus una aliqua semper est quæ cæteris prædominatur, ac proinde non multis scientiis cuiuslibet ingenium magnopere conveniens efficit. Nullus n. vir, meo quidem judicio, temperatus unquam vixit, & omni Doctrinæ aptus fuit, præter solum Adamum in Paradiso constitutum, & iticarnatum filium Dei, qui absq; labefuam ætatem inter totum hominum scelera peregit, omnem absolvens sapientiam.

TH. XVII.

Quatuor v. illorum humorum, qui in nobis dominantur, nullus adeo frigidus, siccusq; est ac melancholicus: quapropter literarum studiis excellentissimos quotquot in mundo existente melancholicos fuisse confirmat Aristoteles,

les. Siccitas n. est, quæ prudentes homines efficit. Et frigus etiam si non promoteat intellectum, hoc tamen agit, ne inquietus aliquis calor repræsentatas cerebro imagines (nam philosophantem phantasmatus intueri oportet) distrahit, quo minus facultas intelligens oblatum negotium discutere queat, atq; ita, ut res sit determinare. Frigiditas, inquit Galenus, officiū anima omnibus aperte incommodat; Est n. frigiditatis proprium impedire motum, non modo revum corporalium, sed & ipsorum figurarum ac specierum. Quâ de causa eas velut immobiles cerebro insculpit, ne ulla figura alia obferatur quâ interpelletur.

TH. XVIII.

Hinc sequitur, quia phlegmatici ex notabili humiditate & frigiditate consistunt, cum humiditas omnis intellectui nociva sit, quod superveniente tardâ illâ frigiditate, nihil alcum sapiant sed inertissimi efficiantur, suumq; illud, in diem stertere, omnibus Regnis atq; imperiis vix commutarent. frigoris n. principatus ad ignoriam

ignaviam socordiamq dejicit & timorem, somnus bebetudinem inauctit; nihil sublime aggre-
di, nihil moliri memorabile permittit: Facies
stupendas, aspects bebes, crassa labra, semper
terrnam ac pabula spectant, a babus nihil di-
stant, nisi quod interdum loquantur non mu-
giant. Forstius. His nihil aliud emolu-
menti video, quam ut obnitantur vitiis
naturae; operibus & speculationibus su-
perfluam humiditatem extenuent, assi-
duo que motu caliditatem promoteant,
denique ad monitum Hippocratis: Semel
tantum cibum capient, duriter cubent, nudi
ambulent.

TH. XIX.

Cholera delicata est substantia, tem-
peramenti siccii & calidi. Siccitatem dixi-
mus esse, quæ sapientem hominem red-
dat, accedens calor figuræ, quæ in cerebro
exstant, eleuat atque coquit, atque sic du-
plici qualitate comparandæ sapientiae
hic humor inservit. Galenus dixit:
*Animi dexteritas & prudentia ex bilioso hu-
more proficiuntur.*

TH. XX.

Quarta facultas sanguineorum est, ex caliditate & humiditate conflata. Cognoscuntur autem illi ex firmioribus nervis, carnis durioribus, venis amplioribus. Rationis officiis non multum habiles sunt. Quanquam n. memoria pollent, humidus tamen & calidus nimium sanguis ebulliens, impetu magis quam judicio ut ferantur, cogit.

TH. XXI.

Atque hæc sunt illa temperamenta, quæ tantam vim habent ad movendos homines, ut tantum non adigant nos ad efficienda ea, quæ nobis præscribant, nisi institutio aliter moneat; unde autem cognoscatur, quænam illorum Dominum habeant, in hoc vel illo homine, multa sunt indicia; quæ quidem observare alii norunt, quibus sua eruditio hanc cognitionem instillarat. Nulla est tam minuta corporis pars, tam abiectum atq[ue] ignobile vitalis opificie membrum, quod non aliquod recondita indolis habeat argumentum. Capitum, humerorum, brachiorum

chiorum, ventrum, manuum, tibia-
rum, surarum dissimilitudines, possunt
ostendere, quibus humoribus alii pre-
ter alios abundant.

TH. XXII.

Ex colore capillorum licet tempera-
menta agnoscere; Pilus enim caloris
in homine gradum significat. Ex adu-
stis Humoribus nigrans consurgens vapor, e-
andem in pilo exprimit qualitatem; Chole-
ricorum igitur & Melancholicorum
hic color est: Capilli enim crassi, nigri, a-
speri & spissi, indicium sunt bonae imaginati-
vae boniq; intellectus. Albedo frigiditatis est
indicium, in quem colorem frigoris opera ha-
mor vergit. Neuhus, Phlegmatis igitur
iste est color. Nam albi, delicati & molles
pili, prater bonam memoriam nihil denotant.
Ruffitas autem & flavedo capillorum,
pro varia calidi & frigidi, vel remissio-
ne, vel accretione colorantur.

TH. XXIII.

Præter hæc indolis humanæ, quæ at-
tulimus, signa, licet ex oratione, Rati-
onis præcociâ, largo potu, ludo, lacri-
mis,

mis, Parentum vitali sanguine, facultatibus, siisque quam plurimis rebus conjectare, quo pacto animal versipelle fuerit moratum.

TH. XXIV.

Ex supra dictis licet colligere, Melancholicos bono intellectu, cholericos imaginativâ, Sanguineos atq; phlegmaticos memoriam valere; nunc paucis annis dabimus inquirendi, quibus potissimum studiis singuli apti sint. Quoniam supra meas vires est, adeo subtilem materiam brevissimo tempore dividere, atque ita, ut decet, illustrare.

TH. XXV.

Breviter ergo dicimus, Melancholicos, quod bono intellectu prædicti sunt, felicem navare operam in Theologia Scholaistica, Medicina Theoretica, Diælectica, Philosophia prima, morali & naturali: quia & jurisprudentia practica, quæ advocatia adpellatur. Illi autem, qui cholerici sunt & Imaginativa valent, Poësi, Eloquentiæ, Facultati concionandi, medicinæ practicæ,

Disci-

Disciplinis Mathematicis, Rempubli-
cam gubernandi arti & militari, aliis.
que facultatibus, quæ in harmonia &
proportione consistunt, idonei sunt.
Pueris autem, qui phlegmatici sunt &
memoriâ possunt, linguarum studium
principue commendaverim, & Gram-
maticam, quæ illas examinet. Quin &
Theologiam positivam atque Cosmo-
graphiam.

TH. XXVI.

Hicce breviter libatis, discursum, me-
um ingenium longe excedentem, finio,
atque opto: ut, per rectam cognitionem
minoris hujus & majoris mundi, ad ar-
tificem principemque tanti operi DEUM
discendum ac colendum progre-
diamur !

F I N I S.

Pepo

Peregrinie ac Literatiss. Domine
HOFFLANDER

Monent sacri vates, jubet pia musica,
horantur prodigia cœli, ut impietatem,
furorem, injuriam deponat vitiū immersus
mundus. Sed vana sunt illæ cautiones, quia
in eum malitia gradum perductæ sunt res
mortaliæ, ut venturo de cœli Christo,
dubium sit, an fidem iuueniat amplius?
adeo quippe aeternitatis germina extinserunt,
à principe tenebrarum dissemina-
zizania: ita omnem concordia vigorem,
omnia sacra consilia, omnem mutuum amo-
rem collegiorum, evertunt scelera, iniqui-
tas, artes occultæ. Non erat satis conditoris
noster, in usus humanos, tantum stellarum
Lumen adornare, tanta varietate verum ter-
ras & maria implere, imprimenda erant a-
nimis sanctissimæ legis aeterna vestigia, ut ha-
beremus naturam intelligensem, que dijudica-
ret honesta & tanta dignitati consentanea,
improbaret vero tarpia & indecora; illa au-
tem præclara dono, illum conscientia arcem,
illum sanctitatù thronum, prob fidem pruden-
tium! Quot machinis, quot balistis, quo
surbine tundit, quatit, prosternit neglectus
pieta.

pietatis, & religionis atheistica horror. Veteres mundum scenam appellant, in qua multi aperta facie, plura personato schemate fabulam absolvant. Res digna meditacione; externarum formarum diversitatem, superat interior mentium discrepantia. Dantur homines p̄y, casti, acres; inveniuntur patientes; sunt ingeniosi & subtile; habentur Libidinosi & dejecti; existunt fœminei; vivunt stolidi, ostentat deing; orbis iracundos, suspicaces, perversos, barbaros. Consultas in theatro Laches cum Parmenone, utrosq; emunq; Pythias, & victoriem in scena canit. Fellacissimia disturbat Davus, donec in pistillum cum rapiat Dromo. Pediculus Gnatho, ineptis ceremoniis pergit capare gratiam omnium. At Thraso truci vulta incedit, horribile voce mugit, quassat gladium, ut Thaidis casam oppugnet propediem. Scinditur variis cogitationibus Harpalus, ut nobilitatis famam apud vulgum oblineat. Toga superbians ambulat Gallicus Lado, unicum suum servum crebris contundit verberibus idq; gallice, frendet gallicè, dejicerat gallice, omniaq; linguis calles pra-

ter unam gallicam. Taceo bibaces, pugnaces,
magniloquos, merdarios qui ex ira, ex
affectione, ex libidine, ipsos Erasmos appellati.
zant diabulos: scilicet habet hoc christiana
na illorum charitas, ut etiam cum sae-
vit maximè, tamen gnuinæ suæ dulce-
dinis gustum obtineat. Vorant urbes in-
cendia, triumphat nequitia, calcatur inno-
centia, vestant agros inundatio, serpens, a-
quilo; nec datur forte Abraham, qui cla-
dem moratur Sodome. Sic neglitur virtus
altissimi, qua singulorum scrutatur cogitacio-
nes; sic ridentur sanctorum monita, ut pro-
fundius perdatur malitia; sic sacrilegiis ex-
arescunt anni, ut fiat desolatio abominatio-
nis; Sic honorantur marupia ut consecrentur
scelera; sic rapaces in fortunas involant, ut
jus vocetur quidquid predo est. Tu qui ho-
die, florido ut soles stilo, de varietate inge-
riorum disputas, cura quam maximè, ne in
Te notetur famosi & superbi ingenij sordidus
character, vale.

T.

DAN: ACHRELIUS.